
Fra: Postmottak JD
Sendt: mandag 17. august 2020 09:35
Til: Lov-Arkiv
Emne: VS: Deres ref. 20/796 EP SCH/bj

Fra: Halvor E. Sigurdson <hes@nho.no>
Sendt: lørdag 15. august 2020 12.29
Til: Postmottak JD <postmottak@jd.dep.no>
Emne: Deres ref. 20/796 EP SCH/bj

Høring av rapporten *Gjennomgåelse av nærmere angitte problemstillinger om inkassoloven*

Vi viser til den utsatte høringsfristen vi har fått, til 15. august 2020,

For bedriftene som kreditorer er det et mål at krav blir betalt senest på forfallsdato, og at eventuelle forsinkelser blir minst mulig. Regelverket om inndrivning bør legge til rette for dette.

Inndrivning av krav legger beslag på ressurser hos skyldnere, kreditorer, inkassoforetak og det offentlige. Inndrivningsordningene har betydning for markeder med kjøp og salg på kreditt. Vi tror det er grunnlag for en gjennomgåelse av hele inndrivningskjeden, fra forfall til tvangsdekning, med tanke på mest mulig effektiv ressursbruk og kreditttyting. Dette bør omfatte både satsstruktur og satser. Vi viser i denne sammenheng også til Regelrådets høringsvar.

Kommentarene nedenfor gjelder punkter i rapporten vi er særlig opptatt av. Øvrige punkter har vi ikke tatt stilling til.

5 Krav til saksgangen

5.2 Arbeidsgruppens vurderinger og forslag

5.2.1 Inkassovarsler

Vi er enig i at inkassovarsler må angi tydelig hva varselet innebærer og hva det vil koste hvis betalingsoppfordring må sendes.

Flertallet mener at det er vanskelig for kreditorene å oppfylle de kravene loven stiller til innholdet i inkassovarsler. Vi mener forslagene til innhold er utformet på en pedagogisk måte, slik at kreditorer vil være i stand til å utforme inkassovarslene korrekt. Hvis inkassovarsel ikke blir utformet på korrekt måte, kan inkassoforetak ikke sette i verk inkassotiltak. Dette er i hovedsak et forhold mellom kreditoren og inkassoforetaket.

Krav om at innkassotiltak bare kan settes i verk etter at inkassoforetak har sendt inkassovarsel, vil ventelig føre til at krav sendes til inkasso på et tidligere tidspunkt enn i dag. Vi vil tro at dette alt i alt fordyrer innkrevingen.

Vi er derfor enig med mindretallet i arbeidsgruppen: Kreditorer bør fortsatt kunne sende ut inkassovarsel.

5.2.2 Betalingsoppfordringer

Vi støtter arbeidsgruppens vurderinger og konklusjoner om innholdet i betalingsoppfordringer.

5.2.3 Varsel om rettslig inndrivning

Vi støtter arbeidsgruppens vurderinger og konklusjoner.

5.2.4 Sammenslåing av krav

Som utvalget skriver, er retningslinjene for sammenslåing av krav vanskelige. Vi støtter derfor en lovfesting av reglene, selv om det fortsatt vil være uklarheter og behov for veiledning. Vi støtter mindretallets syn på de vanskene som vil oppstå med flertallets forslag.

6 Kostnadsdekning – utenrettslig inndrivning

6.4 Nødvendighetskravet og arbeidsgruppens forslag om gebyrsystem

Arbeidsgruppen foreslår å sløyfe det nødvendighetskravet som gjelder i dag for størrelsen på skyldners erstatningsplikt. Vi er enig i dette.

6.5 Gebyr ved purringer og inkassovarsler, og ved betalingsoppfordringer som fordringshaver sender selv

Inkassosatsene ble endret i juni år, med virkning fra 1. oktober. Vi regner derfor med at departementet i alle fall inntil videre ser for seg å ikke gjennomføre forslagene fra utvalget, verken når det gjelder satsstruktur eller satser. Likevel ønsker vi å kommentere forslaget om struktur.

Som nevnt ovenfor, mener vi at kreditorer skal kunne sende ut inkassovarsel. Inkassovarsel vil påføre kreditorer kostnader, og vi kan ikke se noen grunn til at gebyr ikke skal kunne kreves.

Betalingsoppfordring fra kreditor har etter utvalgets vurdering knapt noe annen funksjon enn det en purring har. Vi mener at kreditor bør kunne velge å selv sende betalingsoppfordring og beregne gebyr for dette.

Skulle departementet konkludere med at ikke skal kunne ta gebyr for betalingsoppfordringer, bør kreditor få adgang til å beregne gebyr for inntil to purringer og et inkassovarsel, alternativt tre purringer, hvis det heller ikke blir adgang for kreditor til å sende inkassovarsel.

Det er vanskelig å se at forslaget om at egeninkasso skal være omfattet av dagens § 2-5, i stedet for § 1-1, representerer noen forenkling.

6.9 Avtaler om pay back (ytelser fra inkassoforetaket til fordringshaveren for å få oppdrag)

Både med dagens ordning og etter utvalgets forslag vil inndrivingskostnader bli erstattet av skyldner etter standardiserte satser. En skyldner blir dermed ikke tilgodesett hvis inkassoforetaket driver spesielt effektivt, med lavere kostnader enn andre. Inkassoforetakene kan derfor gå med overskudd hvis inntektene overstiger utgiftene. Dette overskuddet beholder inkassoforetakene selv – og indirekte eierne. Det er vanskelig å se noen grunn til at inkassoforetaket ikke på denne måten skal kunne bruke av dette overskuddet i form av kostnader, for å skaffe seg oppdrag.

Med forskriftsendringene fra juni i år, vil inntektene uansett gå ned, noe som tilsier at pay back til kreditorene vil bli lavere.

Vi mener etter dette at det ikke er grunn til å regulere adgangen til pay back.

7 Kostnadsdekning – rettslig inndrivning

7.3 Avtaler om no cure no pay

Konsekvensene av flertallets argumentasjon er etter vår vurdering temmelig usikre. Vi er derfor enig i mindretallets konklusjon, om at man ikke griper inn i adgangen til no cure, no pay-avtaler.

Med vennlig hilsen
Halvor E. Sigurdson
Fagleder næringsjus
Mobil/sms 93 06 36 94
HES@NHO.no

Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)
Middelthunsgate 27, Postboks 5250 Majorstuen, 0303 Oslo
Telefon 23 08 80 00
www.NHO.no